

Audiència. L'Any de la Fe. Què significa la Resurrecció per a la nostra vida?

El papa Francesc, en l'audiència del 10 d'abril, parla del significat de la Resurrecció en la vida de cadascú.

09/04/2013

Estimats germans i germanes, bon dia!

En la catequesi passada ens vam aturar en l'esdeveniment de la

Resurrecció de Jesús, on les dones van tenir un paper especial. Avui voldria reflexionar sobre el seu abast salvífic. Què significa la Resurrecció per a la nostra vida? I, per què sense ella és vana la nostra fe? La nostra fe es fonamenta en la mort i resurrecció de Crist, com una casa s'assenta sobre els fonaments: si cedeixen, s'esfondra tota la casa. A la creu, Jesús es va oferir a si mateix carregant sobre ell els nostres pecats i baixant a l'abisme de la mort, i en la Resurrecció els venç, els elimina i ens obre el camí per renéixer a una vida nova. Sant Pere ho expressa sintèticament a l'inici de la primera carta, com hem escoltat: *«Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que pel seu gran amor ens ha engendrat de nou gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts. Ell ha volgut que tinguéssiu una esperança viva i que posseíssiu una heretat incorruptible, indestructible, immarcescible»* (1, 3-4).

L'Apòstol ens diu que, amb la resurrecció de Jesús, esdevé una cosa absolutament nova: som alliberats de l'esclavitud del pecat i esdevenim fills de Déu, és a dir, som generats a una vida nova. Quan es realitza això per nosaltres? En el sagrament del baptisme. Antigament, el baptisme es rebia normalment per immersió. Qui era batejat baixava a la gran pica del baptisteri, deixant els vestits, i el bisbe o el prevere vessava tres vegades l'aigua sobre el cap, batejant-lo en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant. Després, el batejat sortia de la pila i es posava la vestidura nova, blanca: és a dir, naixia a una vida nova, submergint-se en la mort i resurrecció de Crist. Es convertia en fill de Déu. Sant Pau a la Carta als Romans escriu: vosaltres *«heu rebut l'Esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: Abba, Pare!»* (Rm 8, 15). És precisament l'Esperit que hem rebut en el baptisme que ens ensenya, ens

impulsa, a dir a Déu: «Pare», o millor, «Abba» que significa «pare». Així és el nostre Déu: és un pare per a nosaltres. L'Esperit Sant realitza en nosaltres aquesta nova condició de fills de Déu. Aquest és el més gran do que rebem del misteri pasqual de Jesús. I Déu ens tracta com a fills, ens comprèn, ens perdona, ens abraça, ens estima fins i tot quan ens equivoquem. Ja en l'Antic Testament, el profeta Isaïes afirmava que si una mare s'oblidés del fill, Déu no s'oblida mai de nosaltres, en cap moment (cf. 49, 15). I això és bonic!

Tanmateix, aquesta relació filial amb Déu no és com un tresor que conservem en un racó de la nostra vida, sinó que ha de créixer, ha de ser alimentada cada dia amb l'escolta de la Paraula de Déu, la pregària, la participació en els sagraments, especialment la penitència i l'eucaristia, i la caritat. Nosaltres podem viure com a fills. I aquesta és

la nostra dignitat -nosaltres tenim la dignitat de fills-, comportar-nos com veritables fills. Això vol dir que cada dia hem de deixar que Crist ens transformi i ens faci com Ell, vol dir mirar de viure com a cristians, intentar seguir-lo, fins i tot si veiem les nostres limitacions i les nostres debilitats. La temptació de deixar Déu a un costat per posar-nos a nosaltres mateixos en el centre és sempre a la porta, i l'experiència del pecat fereix la nostra vida cristiana, el nostre ser fills de Déu. Per això cal la valentia de la fe i no deixar-nos guiar per la mentalitat que ens diu: «Déu no serveix, no és important per a tu», i així successivament. És precisament el contrari: només captenint-nos com a fills de Déu, sense descoratjar-nos per les nostres caigudes, pels nostres pecats, sentint-nos estimats per Ell, la nostra vida serà nova, animada per la serenitat i per l'alegria. Déu és la nostra força! Déu és la nostra esperança!

Estimats germans i germanes, hem de tenir nosaltres, en primer lloc, ben ferma aquesta esperança i hem de ser-ne un signe visible, clar, lluminós per a tots. El Senyor ressuscitat és l'esperança que mai no decau, que no defrauda (cf. *Rm* 5, 5). L'esperança que no defrauda. L'esperança del Senyor! Quantes vegades en la nostra vida les esperances s'esvaeixen, quantes vegades les expectatives que portem al cor no es realitzen. La nostra esperança de cristians és forta, segura, sòlida en aquesta terra, on Déu ens ha cridat a caminar, i està oberta a l'eternitat, perquè està fundada en Déu, que és sempre fidel. No hem d'oblidar: Déu és sempre fidel, Déu és sempre fidel amb nosaltres. Que haver ressuscitat amb Crist mitjançant el baptisme, amb el do de la fe, per una herència que no es corromp, ens porti a cercar majorment les coses de Déu, a pensar més en Ell, a resar-li més. Ser

cristians no es redueix a seguir els manaments, sinó que vol dir ser en Crist, pensar com Ell, actuar com Ell, estimar com Ell, és deixar que Ell prengui possessió de la nostra vida i la canviï, la transformi, l'alliberi de les tenebres del mal i del pecat.

Estimats germans i germanes, a qui ens demani raó de l'esperança que és en nosaltres (cf. *1Pe* 3, 15), mostrem el Crist ressuscitat. Mostrem-lo amb l'anunci de la Paraula, però sobretot amb la nostra vida de ressuscitats. Mostrem l'alegria de ser fills de Déu, la llibertat que ens dóna el viure en Crist, que és la veritable llibertat, la que ens salva de l'esclavitud del mal, del pecat, de la mort. Mirem cap a la pàtria celestial: tindrem una nova llum també al nostre compromís i a les nostres fatigues quotidianes. És un valuós servei que hem de donar a aquest món nostre, que sovint ja no aconsegueix elevar la mirada cap

amunt, ja no aconsegueix elevar la mirada cap a Déu.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/audiencia-
lany-de-la-fe-que-significa-la-
resurreccio-per-a-la-nostre-vida/](https://dev.opusdei.org/ca/article/audiencia-lany-de-la-fe-que-significa-la-resurreccio-per-a-la-nostre-vida/)
(09/08/2025)